

[Ministeren for offentlige arbejder.]

slagets forstærkning er altså ganske betragteligt større end den, der skal til for at modstå en stormflod som den i januar. Dertil kommer, at de beregninger, som er anvendt til at udfinde middeltidsafstanden, fører til, at Højer dige og Ribe dige kan siges at svare til en middeltidsafstand på henholdsvis omkring 30-40 år. Disse beregninger er for at sige det kort på den sikre side, da digerne heldigvis modstod vandpresset, selv om vandstanden som sagt svarede til en middeltidsafstand på 80-90 år. Jeg skal ikke gå ind i disse enkeltheder — det kan vi gøre i udvalget — men blot slå fast, at det efter min opfattelse er betryggende, at de i praksis har vist sig at være på den sikre side, hvad de også bør være.

Spørgsmålet om, hvem der skulle eje forlandet i det øjeblik, digerne blev udbygget, har jo givet anledning til flere diskussioner. Det har hidtil været sådan, at det er jordlovsudvalget, der ejer og administrerer det. Dertil kommer, at mange af disse områder dels er svære at komme til, dels ikke er egnet til egentlig landbrug drift, men kun til kvægavl på lejebetingelser. I forbindelse med det, som fru Kristine Heltberg sagde om § 12, stk. 1, hvor det bestemmes, at der ikke uden tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder må udbygges dér, vil jeg gøre opmærksom på, at det hører sammen med stk. 2, der går ud på, at disse afgrænsninger foretages i samarbejde med de lokale myndigheder — jeg skal i øvrigt senere komme tilbage til det.

Hr. Burgdorf spurgte om de øvrige dige. Det er jo rigtigt, at der er nogle problemer med andre dige end dem, som beskytter Ribe Marsk og Tønder Marsk, som var hårdest angrebet den 3. januar. Det er et spørgsmål, om de skal istandsættes igen. Man har allerede de fleste steder udbedret skaderne på så god en måde, som man kan gøre det på denne årstid. Det betyder naturligvis, at man senere, når sommeren kommer, kan udbygge dem bedre, indtil man kommer i gang med dels den rigtige forstærkning, dels et fremskudt dige i Tønder Marsk. Man må regne med, at der er afsløret en række svagheder i digerne, som man vil søge at afhjælpe, og det må anses for sandsynligt, at der vil fremkomme forslag om en forbedring af visse strækninger i forhold til

tilstanden før den 3. januar. Det er man i øjeblikket ved at undersøge, og et endeligt svar kan vi ikke give, førend gennemgangen og vurderingen af de skete skader er foretaget.

Så er der de steder, hvor der ingen digebeskyttelse var, der er blevet nævnt områderne ved Koldby og Bådsbøl i nærheden af Ballum. Når der intet dige var her, skyldes det den omstændighed, at der ikke hidtil har været tilslutning til at bygge et dige, fordi det har været for dyrt i forhold til de værdier, der skulle beskyttes. Sønderjyllands amtsråd foretager en ny gennemgang af hele området. Jeg skal ikke kunne sige, hvad der kommer ud af det, men dette er en helt anden sag end en beskyttelse af Ribe og Tønder byer. Området ved Ballum lader sig klart afgrænse, og det er altså en opgave, til hvis løsning initiativet må tages lokalt.

Så skal jeg vende tilbage til det af fru Kristine Heltberg angående § 12 rejste spørgsmål om at bygge inden for de beskyttede områder, hvor det hedder, at der ikke må bygges, medmindre bebyggelsen er erhvervsmæssigt nødvendig for den pågældende ejendoms drift som landbrugsejendom. Det samme gælder om ombygning og tilbygning til bestående bebyggelse. Baggrunden for denne tilføjelse er, at man vil undgå problemer som følge af, at der pludselig opstår vældige områder med sommerhuse eller fritidsboliger el. lign. Derfor må vi have nogle bestemmelser, men disse regler skal fastsættes efter forhandling med Ribe amtskommune og de vedkommende kommuner i det omhandlede område, hvorefter man lader indskrænkningerne bekendtgøre offentligt.

Jeg kan sige om forhandlingerne med tyskerne, som flere har været inde på, at vi havde disse forhandlinger på det møde den 22. januar, hvor vi nedsatte et teknisk udvalg på 3 mand fra henholdsvis slesvig-holstensk og dansk side. Disse skulle udarbejde proceduren for, hvordan man hurtigst muligt kunne gå frem. Forhandlingerne med ministerpræsident Stoltenberg førte til, som det er blevet gengivet af hr. Jes Schmidt, at man ikke kunne ændre prioriteringen, men måtte fremskaffe ny kapital, og at man var afhængig af forhandlingerne i Bonn. Dette er ministerpræsident Stoltenberg gået videre med i Bonn. Vi har samtidig instrueret